

ΑΠΕΙΡΙΣΜΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Τετάρτη, 26 Δεκεμβρίου 2018 / 9:00 πμ

ΘΕΟΣ!; ...

– Υπάρχει άραγε θεός;

Ένα ερώτημα που πλανάται, από την εποχή που ο άνθρωπος άρχισε να διαλογίζεται!

Προσωπικά, έτσι όπως φαντάζονταν πάντοτε οι άνθρωποι έναν θεό, θα απαντούσα μονολεκτικά, ξερά και κάθετα **ΟΧΙ!** Μακάρι να υπήρχε, θα ήταν μία ευτυχής παρουσία, αλλά ... θεός, όπως τουλάχιστον τον φαντάζονται οι άνθρωποι, ... **ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ!** ...

Όλες οι θρησκείες ανεξαιρέτως, σκοντάφτουν πάνω στο ζήτημα της δημιουργίας. Κι εκεί ακριβώς, μπροστά στο αδυσώπητο και ανυπέβλητο μέγεθος του Χώρου, εξαφανίζεται αυτόματα, κάθε έννοια αντιληπτού θεού! Δικαιολογημένα και συμπαθητικά βεβαίως, αφού όσο πιο παλιά μια θρησκεία κι ο χρόνος διαμόρφωσης του ιδεολογικού της περιεχομένου, τόσο και υπολειπόμενη από την σύγχρονη επιστημονική γνώση, μα και κυρίως, από την απαιτητική σύγχρονη λογική.

Και πιο συγκεκριμένα, οι θρησκείες τουλάχιστον που έχω υπόψη μου, θέτουν ως απαρχή της θεϊκής παρουσίας, τη δημιουργία του Σύμπαντος κόσμου. Του συνολικού υλικού δηλαδή, που οι αισθήσεις μας αντιλαμβάνονται. Θεωρούν το Σύμπαν, ως ένα δημιούργημα του θεού! Πως τα πάντα τα δημιούργησε εκ του μηδενός, κάποιος θεός που προϋπήρχε! Συνεπώς τίθεται αβίαστα το πιο απλούστατο και λογικότατο ερώτημα:

– Σε ποιον χώρο προϋπήρχε ο θεός και σε ποιον χώρο δημιούργησε τ' οτιδήποτε;

Παρεμπιπτόντως, σημειώνω μ' εξαιρετική έμφαση, πως το ερώτημα αυτό, απευθύνεται και στους θιασώτες επιστήμονες, της δημιουργίας του Σύμπαντος με την Μεγάλη Έκρηξη, από ένα υποθετικό, υπερσυμπυκνωμένο υλικό σημείο!!! ... Μία εξίσου αστεία θεωρία, που δεν είναι καθόλου τυχαίο πως προτάθηκε από πάστορα, συναισθηματικό θρησκευτικό υπάλληλο, καθότι ο ορισμός του υπερσυμπυκνωμένου υλικού σημείου, προϋποθέτει την λογική ύπαρξη ενός Απειρου χώρου! Συνεπώς η μόνη λογική ερμηνεία της δημιουργίας του Σύμπαντος σε σχέση με τον Απειρο χώρο, είναι να θεωρηθεί πως για οποιονδήποτε λόγο θέλει ο καθένας, κάποια στιγμή το Ιδεατόν Απειρον, αποφάσισε να ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΕΙ ένα μέρος του και να το μετατρέψει στο υλικό Σύμπαν μας! Συνεπώς δεν θα πρέπει να μιλάμε για Μεγάλη Έκρηξη, αλλά για Μεγάλη Κατάρρευση!!! ...

Ας πάρουμε λοιπόν μία μία, τις λογικές πιθανότητες. Εάν ο θεός ήταν το μόνο υπαρκτό στο τίποτα, τότε είμαστε ασφυκτικά υποχρεωμένοι, είτε να ταυτίσουμε τον θεό μ' αυτό ακριβώς το τίποτα, είτε να θεωρήσουμε τον θεό, σαν κάτι, οτιδήποτε θέλει ο καθένας, αλλά οπωσδήποτε κάτι, μέσα στον χώρο του τίποτα! Εάν όμως τον θεωρήσουμε κάτι και γύρω του ένα τίποτα, τότε πόσο ήταν αυτό το τίποτα; Σε πόση έκταση, σε πόσο χώρο δηλαδή εκτεινόταν πέραν του συγκεκριμένου χώρου, που καταλάμβανε ο θεός; Εάν αυτόν τον περιβάλλοντα χώρο του θεού, τον θεωρήσουμε ένα άπειρο τίποτα, τότε ο θεός μπροστά στο μέγεθος του απείρου χώρου, κυριολεκτικά εκμηδενίζεται και δεν υπάρχει οποιοσδήποτε λόγος, ν' ασχοληθεί κανείς σοβαρά κι οποτεδήποτε μαζί του!!! ...

Οπότε για να έχουμε έναν σοβαρό λόγο ν' ασχοληθούμε με τον θεό, θα πρέπει πρώτα να του δώσουμε μια υπόσταση, που να δύναται να ληφθεί έστω και κατ' ελάχιστον υπόψη, στον απέραντο άπειρο χώρο! Πόσο χώρο δηλαδή, καταλαμβάνει ο θεός – ότι κι αν είναι αυτός ο θεός – μέσα στο Άπειρο; Τότε όμως υποχρεωνόμαστε ν' ακολουθήσουμε την ίδια ακριβώς λογική με το τίποτα και να επιλέξουμε, είτε την ταύτιση του θεού με το Άπειρον για να είναι θεός, είτε τον θεό σαν κάτι ασήμαντο μέσα στο Άπειρον και η ασήμαντότητα με τη σειρά της, του στερεί αυτόματα, οποιαδήποτε θεϊκή ιδιότητα!

Κατά λογική συνέπεια, ο θεός είτε δεν υπάρχει, είτε είναι αυτό καθαυτό το Άπειρον!

Εάν όμως ο θεός, είναι αυτό καθαυτό το Άπειρον, τότε οτιδήποτε αντιλαμβάνονται οι αισθήσεις μας, τα πάντα δηλαδή, είναι μέρη, αποσπάσματα, μετοχές αυτού του θεού! Και τότε αυτομάτως, ακόμα κι εμείς οι άνθρωποι, ως μέρη του Απείρου, είμαστε και μέρη, αποσπάσματα, μετοχές αυτού του θεού! Δηλαδή ο κάθε άνθρωπος, είναι μία θεϊκή μετοχή!

Κι εδώ θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε όλοι μας στο συμπέρασμα, πλην όμως οι ιδιότητες που έχουμε κατά νου μας ότι συνάδουν με την θεϊκότητα, ταιριάζουν ελάχιστα με τις ανθρώπινες! Άντε πάρτε εμένα για παράδειγμα τώρα ως θεϊκή μετοχή κι άμα βγάλετε άκρη για τον θεό, ... γράψτε μου!!! ... Πόσοι λοιπόν άνθρωποι πάνω στη Γη, συγκέντρωσαν κάποτε όλες τις θεϊκές ιδιότητες, ώστε να δύνανται να υπολογίζονται ως πραγματικές, θεϊκές μετοχές!; ... Ούτε ένας για δείγμα!!! ... Κι αυτοί που κάποτε, έτυχε να έχουν κατ' υποψία έστω κάποιες απ' αυτές, εντούτοις δεν υπήρξαν ποτέ αθάνατοι, μία από τις σημαντικότερες και κυριότερες, θεϊκές ιδιότητες! Όλοι θνητοί και ... συγχωρεμένοι ανεπιστρεπτί!!! ...

Ούτε όμως και τα υπόλοιπα υλικά του περιβάλλοντος Σύμπαντος, έχουν οποιαδήποτε θεϊκή ιδιότητα! Οπότε αν αφαιρέσουμε από τον Άπειρο / θεό το Σύμπαν, τότε αυτό που μένει να είναι θεός, είναι το ... τίποτα!!! ... Και το τίποτα, σημαίνει ότι θεός, δεν υπάρχει!

Εκτός πια κι αν οι πραγματικές θεϊκές ιδιότητες, δεν είναι αυτές που εμείς νομίζουμε, αλλά είναι αυτές που κυριαρχούν στο Σύμπαν μας! Οπότε όντως είμαστε θεϊκές μετοχές, αλλά και κατά συνέπεια, ο θεός όντως υπάρχει μεν, **ΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ**, αλλά είναι κάτι που δεν έχει την παραμικρή σχέση μ' αυτό, που εμείς οι άνθρωποι τουλάχιστον ορίζουμε ως θεό!

Εκπληκτικό!!!;;; ... Δεν έχω ιδέα!!!

Σημειώνω όμως με ιδιαίτερη έμφαση και κάτι ακόμα πιο συνταρακτικό! Για την ανθρώπινη λογική, οτιδήποτε δύναται να υπάρχει, εάν και μόνο αν, γίνεται αντιληπτό από τις αισθήσεις μας! Ακόμα κι αυτά που μπορούμε μονάχα να τα φαντασθούμε ή να τα εικάσουμε, εάν τα θεωρήσουμε ως δυνάμει υπαρκτά, είναι δεσμευμένα με ιδιότητες και χαρακτηριστικά, που επιβάλλονται από τις περιοριστικές δυνατότητες των αισθήσεών μας! Κι αυτό με τη σειρά του μας οδηγεί στον συλλογισμό, πως προφανώς κάτι γίνεται υπαρκτό, αυστηρώς και μόνο όταν, υπάρχει κάποιος άλλος παρατηρητής! Κάποιος, ή ένα άλλο αντικείμενο πέραν αυτού, ώστε ν' αποκτή την οποιαδήποτε οντολογική υπόσταση και το υποκείμενο!

Κι εδώ προκύπτει το εξής συνταρακτικό! Εφόσον δεν υπάρχει τ' οτιδήποτε που θα μπορούσε να νοηθεί εκτός Απείρου, ούτε καν οποιοσδήποτε άλλος χώρος, τότε και για το Άπειρον, δεν υπάρχει κανένας, μα κανένας άλλος παρατηρητής!!! ... Κανένα, μα κανένα άλλο αντικείμενο που να καθιστά το Άπειρον υποκείμενο!!! ... Άρα το απέραντο Άπειρον ως ενιαίο σύνολο πια, ακυρώνει αυτομάτως την ίδια την ύπαρξη του!!! ... Κι αν το Άπειρον στην πραγματικότητα δεν υπάρχει, τότε όχι μόνο θεός δεν υπάρχει, αλλά ούτε εγώ, ούτε τούτα που γράφω, αλλά ούτε κι εσείς που τα διαβάσετε!!! ...

ΛΟΓΙΚΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ!!!;;;

Όχι βεβαίως! Στο Άπειρον τίποτα δεν είναι ανεξήγητο. Απλώς οι περιοριστικές δυνατότητες των αισθήσεών μας, μάλλον ακόμα και μ' οποιαδήποτε περαιτέρω βιολογική εξέλιξη του

είδους μας, ουδέποτε θα μας επιτρέψουν να φτάσουμε στο σημείο, της πλήρους αντιλήψεως του Απειρού! Ιδού πεδίων δόξης λαμπρό εάν θέλετε!!! ...

Και μπροστά σ' αυτό το συγκυριακό αδιέξοδο, στο οποίο μας παγιδεύουν οι αισθήσεις μας, μάλλον επιβάλλεται να κάνουμε κι εμείς με τη σειρά μας, έναν νέο και ορθολογικό επαναπροσδιορισμό του ανθρωπίνου είδους μας, καθώς και της σχέσεώς μας, με τον αδυσώπητο και ανυπέρβλητο Χώρο!

Κι αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο, διότι η βιολογική μας εξέλιξη σχετίζεται άμεσα με κάποια μάνα και πέραν αυτής, μ' έναν ανάλογο κοινωνικό περίγυρο. Και σ' αυτό το πνιγερό σύνολο, τα πάντα καθορίζονται από άκρατο και ανεξέλεγκτο συναισθηματισμό! Ακόμα και η όποια λογική, έχει πάντα μέσα της έστω κι ένα ελάχιστο συναισθηματικό βαρίδιο!

Σ' αυτό το συναίσθημα εξάλλου, οφείλεται ακόμα και η αναγκαιότητα της υπάρξεως ενός ή και περισσοτέρων θεών, οι οποίοι διαπλάθονται σ' ολόκληρη την ανθρώπινη ιστορία, σύμφωνα με τις κρατούσες συναισθηματικές συνθήκες επιβίωσης και ηθικής κι όχι της λογικής. Δεν είναι καθόλου τυχαίο, τ' ότι όλοι οι θεοί έως τώρα, καλούνται να παίξουν τον ρόλο ενός κοινού δημιουργού και πατέρα όλων, μιας κοινής μάνας, ή κι ακόμα χειρότερα, ενός παγκόσμιου διοικητικού αυτοκράτορα! Κι έτσι όλοι τους ανεξαιρέτως οι θεοί, φορτωμένοι με ανθρώπινες ιδιότητες, χαρακτηριστικά, μα και με καθημερινές υποχρεώσεις έναντι των ανθρώπων!!! (αυτό πάλι!!! ...), καθίστανται φθαρτοί, αναλώσιμοι και με συγκεκριμένη ημερομηνία λήξεως, σαν τα διάφορα προϊόντα στα εμπορικά καταστήματα!

Πόσοι και πόσοι αθάνατοι θεοί έως τώρα, δεν έχουν πεθάνει πάνω στη Γη; Και στην καλύτερη των περιπτώσεων, είναι πλέον απλώς αρχαιολογικές πληροφορίες κι αυτές, εάν κι εφόσον έτυχαν φυσικά, κάποιας πολιτισμικής αποτύπωσης! Κι όμως για όλους αυτούς τους νεκρούς θεούς, υπήρξαν δισεκατομμύρια πιστών που πέθαναν με την πεποίθηση, πως οι θεοί τους ήταν αθάνατοι, παντοδύναμοι κι όλα τα λοιπά συναφή. Κι έτσι ακριβώς θα πεθάνουν κάποια στιγμή κι οι εναπομείναντες σημερινοί. Το μόνο αβέβαιο είναι, αν θα εξαφανιστούν τελείως και θ' απαλλάξουν κάποτε, οριστικά την ανθρώπινη συνείδηση από την προβληματική παρουσία τους, ή αν απλώς, θ' αντικατασταθούν για πολλοστή φορά!

Και η συντήρηση της θεολαγνείας, οφείλεται τουλάχιστον σε δύο εξαιρετικά σημαντικούς παράγοντες. Πρώτος είναι η φυσική ανάγκη του ανθρώπου, να έχει ένα πανίσχυρο και κοινό ηθικό πρότυπο αξιών και αρετών, στο οποίο θα προσπαθεί να ομοιάσει. Κι αυτή η αγαθή και χρηστή ανάγκη, αποκτά και καθημερινή αντικειμενική αξία, αφού πάνω σ' αυτό το ηθικό πρότυπο του θεού (υπέρτατου δικαίου), διαμορφώνεται και το σύνολο των λοιπών κοινωνικών κανόνων και δομών. Κι αν υπολογίσει επιπλέον κανείς, την τεράστια συμβολή των θεών, στην ψυχολογική και παρηγορητική υποστήριξη των ανόητων μαζών, τότε μιαν απότομη από-θέωση της ανθρωπότητας, δεν είναι και πολύ σίγουρο, πως θ' αποβεί υπέρ της!

Δεύτερος κι εξίσου σημαντικός παράγοντας, είναι η επαγγελματική τάξη των ιερατείων. Είναι απίστευτο το σύνολο των θρησκευτικών υπαλλήλων ανά τον κόσμο κι από υπάρξεως του νοήμονος ανθρώπου, οι οποίοι μάλιστα συντηρούνται όπως πάντα και δημιουργούν αμύθητες περιουσίες, από την φορολογία και τις λοιπές δωρεές, πιστών και απίστων! Και δεν είναι μόνο τα ιερατεία που συντηρούνται από τους φορολογουμένους για χάρη των θεών τους, οι οποίοι θεοί φυσικά, δεν βάζουν μία!!! ..., αλλά κι ένας τεράστιος παράπλευρος ιστός διαφόρων επαγγελματιών, που ζούνε παρασιτικά στο ευρύ πλαίσιο των θρησκευιών. Ε κι όλο αυτό το εργατικό δυναμικό, δεν είναι καθόλου εύκολο να του προσδώσεις ένα νέο επαγγελματικό προσανατολισμό, πόσο μάλιστα και να το εντάξεις ομαλά, στην πραγματική παραγωγική αλυσίδα! Και σε ποια παραγωγική αλυσίδα τάχα!!!;;; ...

Συνεπώς υπό την ασφυκτική πίεση αυτών των δύο τουλάχιστον παραγόντων, μάλλον η υγιής απαλλαγή της ανθρωπότητας από την θεοκρατία, δεν φαίνεται πιθανή τουλάχιστον στο εγγύς

μέλλον. Οπότε απομένει η ευσεβής προσδοκία, μιας δημιουργικής ανανέωσης του υπάρχοντος θεϊκού υπολοίπου, το οποίο έχει κλείσει οριστικά τον αναλώσιμο κύκλο του και βρίσκεται ήδη, πολύ πέραν της ημερομηνίας λήξεώς του κι ακριβώς, μόλις λίγο πριν καταστεί, ακόμα και ανθυγινό!

Κι επειδή δεν είμαι αρκετά ενημερωμένος για τις άλλες θρησκείες, θα περιορισθώ στην αναφορά μερικών στοιχείων του ιδεολογικού και λειτουργικού περιεχομένου του Χριστιανισμού, που έτυχα πιστός του έως το Σάββατο, 22 Ιουλίου 2006 / 8:55 μμ και τα οποία καταδεικνύουν, την φυσιολογική του φθορά, καθώς και την σοβαρή υστέρησή του πλέον, έναντι της απλής λογικής. Βεβαίως οφείλω τεράστιο χρέος στον Χριστιανισμό, καθότι στο περιβάλλον του απέκτησα την προσωπική μου δυναμική της πίστεως, αφού όμως παραβίασα πολύ επιθετικά τον απαγορευτικό κανόνα του «πίστευε και μη ερεύνα»! Όσο περισσότερο πίστευα, τόσο περισσότερο ερευνούσα κι όσο περισσότερο ερευνούσα, τόσο περισσότερα ελλωτάματα αντιλαμβάνόμουν και να μερικά ενδεικτικά απ' αυτά.

Ο πρώτος άνθρωπος που μας διαβεβαιώνει για την ανυπαρξία του θεού, είναι η Παναγία! Και μας το πιστοποιεί, με τον θρήνο της κατά την διαδικασία των παθών του Χριστού. Εάν η Μαρία είχε συλλάβει τον Χριστό από τον θεό μ' ένα ... λουλουδάκι τάχα τες και ... παρθένα ..., τότε θα ήξερε πως ο γιος της ήταν και γιος του θεού της. Και για έναν γιο θεού, καμία, μα καμία τέτοια εξαιρετική μάνα, δεν θα θρηνούσε ποτέ και για όποια, μα για όποια πάθη του, όπως ακριβώς κάνει κάθε άλλη κοινή γυναίκα, που ξέρει πάρα πολύ καλά ποιανού άνδρα είναι τα παιδιά της, πότε, αλλά και ... πως ακριβώς τα συνέλαβε! ... Απλή λογική ...

Χαρακτηριστική περίπτωση της ακραίας εκμετάλλευσης του λαϊκού συναισθηματισμού που προανέφερα, για την αύξηση των πελατών πιστών, μόνο που παραβλέποντας την απλή λογική, θέτει εν αμφιβόλω τα ιερά και τα όσια, θέτοντας έτσι και την ακριβή ημερομηνία λήξεως, στον αντίστοιχο θεό! Καλός ο συναισθηματισμός; Ναι; Μα ...

Και μετά την Παναγία, έρχεται και η απευθείας αμφισβήτηση της υπάρξεως του θεού, από τους αρχιερείς που συνέταξαν το βασικό δόγμα, το «Πιστεύω» του Χριστιανισμού. Εκεί για να εξασφαλίσουν την υγιή υστεροφημία τους και για να μην θεωρηθούν τουλάχιστον γραφικοί κάποια στιγμή ιστορικά, φρόντισαν στο σημείο της αναφοράς της Αναστάσεως του Χριστού, να υποσημειώσουν με ιδιαίτερη έμφαση, πως ο Χριστός «αναστάντα την τρίτη ημέρα κατά τας γραφάς»!!! ... Κατά τας γραφάς κι όχι κατά της προσωπικής τους πεποιθήσεως!!!;;; ... Αυτή και μόνο η πονηρή αποστασιοποίησή τους στο ζήτημα της αναστάσεως οποιουδήποτε νεκρού, συνιστά ταυτόχρονα κι ευθεία αμφισβήτηση στο γεγονός της Αναστάσεως του ίδιου του Χριστού!!! ... Μόνο που ο Χριστός χωρίς Ανάσταση, δεν είναι γιος θεού κι αν δεν είναι γιος του θεού, τότε δεν είναι και καθόλου σίγουρο, πως υπάρχει και θεός!!! ... Δεν ήταν σίγουροι λοιπόν οι αρχιερείς, δεν είχαν πεισθεί καθόλου για την Ανάσταση! Οπότε καλού κακού μη γίνουμε και περίγελοι του μέλλοντος, κατά τας γραφάς για να πέσει η ευθύνη στους γραφιάδες κι όποιος άλλος θέλει, το ... πιστεύει!!! ...

Σημειώνω όμως κι αυτό που συνηδειτοποίησα για πρώτη φορά στην εκκλησία, μόλις πριν λίγες μέρες. Πάω όποτε μπορώ εκεί, όχι πλέον ως πιστός, αλλά γιατί αυτό το συναισθηματικό φορτίο που ανέφερα ήδη, με κάνει να αισθάνομαι στο χώρο της, μιαν ευχάριστη κοινωνικότητα. Επιπλέον, εκεί μ' αρέσει να παρατηρώ την κοινωνική συμπεριφορά των ανθρώπων και την πραγματική ασχετοσύνη τους με τον Χριστιανισμό κι ας είναι κάθετα πεπεισμένοι οι έρμοι, πως είναι χριστιανοί! Αφήστε που εδώ στη γειτονιά, ο αριστερός ψάλτης είναι ένας καταπληκτικός δωρικός καλλιτέχνης και σε συνδυασμό με τον δεξιό λυρικό, καθιστούν την ψαλμωδία τους έναν συγκινητικό, ηχητικό ... Παρθενώνα!

Συνειδητοποίησα λοιπόν μ' έκπληξη, έναν αξιοπερίεργο καννιβαλισμό στη θρησκεία, που θέλει οι πιστοί της να μεταλαβαίνουν από το δυσκοπότερο, το σώμα και το αίμα του

Χριστού!!! ... Ομολογώ πως μέχρι τώρα, δεν είχα προσέξει τη θεία κοινωνία, απ' αυτή την φρικιαστική της διάσταση! Το σώμα και το αίμα του Χριστού!!!;;; ... Βεβαίως αυτό το φρικαλέο γεγονός, είναι ενδεδυμένο με την απαραίτητη θεωρητική πνευματικότητα της δήθεν κοινωνίας με τον θεό, αλλά γιατί θα έπρεπε τάχα, να είναι το σώμα και το αίμα του; Μια χαρά δεν θα εξασφαλιζόνταν η κοινωνία των πιστών με τον θεό τους, εάν πχ αυτό έστω το ίδιο υλικό του ίδιου δυσκοπότηρου, θεωρούνταν ως πούμε πως ευλογείται μέσα στην Αγία Τράπεζα από τον θεό και κατόπιν, ευλογημένο και μ' όλη τη θεία χάρη του θεού, μοιράζεται ως ένα κοινό γεύμα μαζί του από κρασί και ψωμί (κατά το νέκταρ και αμβροσία), όπως ακριβώς γίνεται και σε κάθε υγιή οικογένεια; Δηλαδή στο σπίτι που ο πατέρας μοιράζει δίκαια το ψωμί όπως ο θεός, για να γίνει κοινωνός με την οικογένειά του, θα πρέπει να τεμαχιστεί και να διαμοιραστεί στα μέλη της οικογενείας του!!!;;; ... Έλεος!!! ... Προς τι λοιπόν η φρίκη αυτού του καννιβαλισμού!!!;;; ... Δεν θ' αρκούσε μίαν απλή θεϊκή ευλογία!!!;;; ... Τώρα πια που την πρόσεξα, δεν μπορώ να την καταλάβω!!! ...

Αν πάμε και στις αγιογραφίες!; ... Παντού χρυσάφια και αυτοκρατορικές πολυτέλειες! Θρόνοι για τον Χριστό και την Παναγία, πολύτιμες ενδυμασίες γι' αυτούς, που υποτίθεται δεν είχαν να φάνε!!! ... Κι αυτή η προκλητική πολυτέλεια, προεκταμένη στα άμφια των ιερατείων και στα λοιπά, λειτουργικά αντικείμενα, μέχρι και τα πολυτελή αυτοκίνητα των δεσποτάδων. Όπως ακριβώς ήταν δηλαδή το γαϊδουράκι της εξόδου, το σπήλαιο της Βηθλεέμ, ο λόφος του Γολγοθά, οι έρημοι των ακριδοφάγων αγίων και κυρίως, οι αρένες των μαρτύρων και το Κολοσσαίο της Ρώμης!!! ... Ακριβή αντίγραφα αυτών δηλαδή!!! ... Ένα πράγμα όλ' αυτά!!! ... Βέβαια θα μου πείτε, πως μπορούν αντικειμενικά να κρυφτούν, ο βήχας και ... το χρήμα!!!;;; ... Αμ δε μπορούν!!! ...

Τέλος να σημειώσω και το πολύ αστείο της εορτής των Χριστουγέννων στις 25 Δεκεμβρίου, καθώς αυτό συνεπάγεται μιας και μετράμε τον χρόνο π.Χ. και μ.Χ., πως η γέννηση του Χριστού συνέβη 6 ημέρες ... προ της γεννήσεώς του!!! ... Δηλαδή στις 25 Δεκεμβρίου του 1 π.Χ.!!! ... Είναι ποτέ δυνατόν, κάποιος να γεννηθεί 6 ημέρες προ της γεννήσεως του εαυτού του!!!;;; ... Σαν πως γίνεται αυτό!!!;;; ... Συνεπώς είτε η εορτή των Χριστουγέννων θα πρέπει να μεταφερθεί στην 1^η Ιανουαρίου, είτε – κι αυτό μάλλον θα ήταν το σωστότερο – την πρώτη ημέρα μετά το χειμερινό ηλιοστάσιο, για να καλύπτει και τους σχετικούς συμβολισμούς, με μεταφορά όμως σ' αυτή την ημέρα και της 1^{ης} Ιανουαρίου. Όπως και να 'χει όμως, αυτή η γελοιότητα, θα πρέπει να εξορθολογιστεί άμεσα! ...

Κι εδώ θα κλείσω το θέμα της υπάρξεως του θεού προς το παρόν, αφήνοντας επίτηδες την εκκρεμότητα του ζητουμένου ηθικού περιεχομένου από τις νέες θρησκείες, ή έστω την αναβάθμιση των υφισταμένων σε πιο λογικό επίπεδο, δίνοντάς σας τη σκυτάλη για ωριμότερη σκέψη! Ίσως κάποια στιγμή να επανέλθω.

Σας σημειώνω όμως για πνευματική ενατένιση, πως στη φύση που ως άνθρωποι αντιλαμβανόμαστε, τα ανυπέβλητα μεγέθη είναι συγκεκριμένα. Καταρχήν ο Χώρος, που λογικά δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, από το να τον αποδεχθούμε ως αυθύπαρκτο, σταθερό και αναλοίωτο! Θεϊκό!!! ...

Στο αμέσως κατώτερο επίπεδο, μάλλον ο θάνατος, ο οποίος όπως αντιλαμβανόμαστε όλοι μας, είναι κι ο μόνος πραγματικά αθάνατος!!! ... Ή έστω αυτός, που θα πεθάνει τελευταίος απ' οτιδήποτε άλλο, πλην του Χώρου, ο οποίος είναι και πάλι απαραίτητος, για να υπάρξει μέσα του οποιοσδήποτε θάνατος, μέχρι και του ίδιου του θανάτου! Βεβαίως ως ο μόνος αθάνατος, είναι και ο μόνος που θα μπορούσε να θεωρηθεί θεός, για όλα τα υπόλοιπα πλην του Χώρου!!! ... Αλλά θεός ο θάνατος!!!;;; ... Κάπως οξύμωρο!!!;;; ... Χμ ... κι όμως ακόμα κι αυτό θα μπορούσε να συμβεί, με την ανάλογη θεωρητική υποστήριξη! Πχ, εάν θεωρούνταν θεός ο θάνατος, τότε θα μπορούσε να προβληθεί κι ως αποστολή του ανθρώπου, να ομοιάσει τον θάνατο θεό! Να έχει δηλαδή ως αποστολή του, έναν αξιόλογο και ενάρετο,

θεϊκό θανάτο! Να πεθάνει δηλαδή, μετά πραγματικής αξίας, δόξης και τιμών! Κάτι φυσικά που θα παρότρυνε τους ανθρώπους αυτόματα, προς έναν υγιή, αξιόλογο και ενάρετο βίο, με τις ανάλογες θετικές συνέπειες στην οργάνωση και των λοιπών, κοινωνικών κανόνων και δομών. Προσθέστε κι εσείς κάτι με την φαντασία σας και θα διαπιστώσετε έκπληκτοι, πόσο απλό είναι ν' αναβαθμιστεί ο θάνατος, στον απόλυτο θεό!

Κάτω απ' τον θάνατο, όλοι οι ανθρώπινοι θεοί που πέθαναν, καθώς κι αυτοί που θα πεθάνουν οπωσδήποτε μελλοντικά!

Και κάτω από τους θεούς, ο Ιδέες! Ο Λόγος! Το πνεύμα, ή όπως αλλιώς το θέλετε.

Από κάτω το Σύμπαν και κάτω από το Σύμπαν, εμείς! Τα ανθρωπάκια!

Μένει λοιπόν να ορίσουμε, μία λογική κι όχι πάλι μία κακόγουστη, συναισθηματική σχέση μεταξύ όλων αυτών. Προσέξτε όμως πάρα πολύ καλά κάτι! Οτιδήποτε υπάρχει ανάμεσα στον άνθρωπο και στον Χώρο πλην του Σύμπαντος, είναι όλα ιδέες, ακόμη κι ο θάνατος!!! ... Επομένως αφού οι ιδέες είναι ανθρώπινες, τότε αρκεί να οριστεί μια σχέση απλώς μεταξύ του Χώρου, του Σύμπαντος και του ανθρώπου! Κι επειδή μάλιστα ο Χώρος είναι πρακτικά αδιάφορος για την καθημερινότητα του ανθρώπου, τότε η σχέση αρκεί ν' αφορά μονάχα το Σύμπαν και τον άνθρωπο. Κι επειδή πάλι το Σύμπαν, έχει ορίσει ήδη από δημιουργίας του και νομοτελειακά τη σχέση του με τον άνθρωπο, τότε τι απομένει; Να ορίσει επιτέλους κι ο άνθρωπος, τη σχέση του με το Σύμπαν, με την πραγματικότητα!

Άντε να δούμε λοιπόν, ποιος θα καταφέρει να ορίσει μια τέτοια ορθολογική και υγιή σχέση!!!;;;

Σε κάθε περίπτωση ωστόσο, ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ αφού ασχέτως του θρησκευτικού, γραφικού και εμπορικού τους περιεχομένου, αυτές τις μέρες όσοι άνθρωποι μπορούν, σμίγουν και συναναστρέφονται μεταξύ τους, οπότε θα πρέπει να ευχόμαστε, αυτό να είναι και καλό! ...